

La RSC adquireix cada cop més importància dins l'estratègia de les empreses

Un valor emergent

AZAPRESS

Treballadors de la multinacional Black&Decker reforesten la conca del riu Tordera en una acció de RSC

La Responsabilitat Social Corporativa (RSC) és una tendència creixent que posa els interessos del medi ambient i de les companyies en el mateix horitzó. La forta irrupció de la RSC en el món empresarial és de les proves més clares que el paradigma sostenibilitat està abandonant l'àmbit de la reivindicació per entrar en el de la quotidianitat.

Albert Punsola

albertpv@auna.com

» La RSC té arrels en el passat i descredita l'argument que les empreses només viuen per a l'estricta missió de fer diners. Si prenem el concepte més ampli de crear riquesa, queda demostrat que no ha estat pas tan estranya la preocupació per la comunitat i pels problemes socials, expressada en fenòmens com la filantropia o el cooperativisme.

El naixement de la RSC se situa en els anys seixanta als EUA on diversos estaments socials comencen a exigir a les empreses actituds ètiques en l'àmbit politicosocial. Aquestes demandes s'estenen i s'hi suma l'exigència de responsabilitat ambiental: la RSC va més enllà d'allò que l'empresa ha de fer estrictament en el compliment de la llei. Es tracta d'un valor afegit en principi intangible, però que evidentment acaba tenint repercussions econòmiques.

"La RSC desacredita l'argument que les empreses només viuen per a l'estricta missió de fer diners"

És al voltant d'aquest darrer factor on sorgeix el debat amb punts de vista oposats. Les crítiques més importants a la RSC provenen tant de l'esquerra més anticapitalista com dels ultraliberals però, és clar, amb paràmetres diferents. Mentre els primers hi veuen un element més per incrementar els beneficis allunyat del veritable interès ètic, els segons sostenen que les empreses no han de tenir cap altre objectiu que obtenir guanys, i hi afegeixen que no es deuen a ningú que no siguin els seus accionistes.

Les dimensions de la sostenibilitat. La RSC ja no s'identifica amb la voluntat individual de cada empresa. Actualment hi ha iniciatives jurídiques i institucionals que fan de marc de referència i impuls col·lectiu a aquest objectiu. Un d'ells és el Pacte Mundial de les Nacions Unides per conciliar els interessos empresarials amb les demandes socials. El *Llibre verd* de la Comissió Europea sobre RSC recomana a les companyies que afegixin noves variables a l'activitat econòmica tradicional.

La sostenibilitat hi té un paper destacat entesa en la seva triple dimensió econòmica, ambiental i social. Així ho ha entès el Global Reporting Initiative que ha editat una guia per a l'elaboració de memòries de sostenibilitat. En aquest enfocament es posen al mateix nivell els impactes econòmics que l'empresa té a través de la seva activitat en clients, empleats o proveïdors; en l'esfera social amb els drets humans com a factor clau i en el medi amb els efectes sobre l'aigua, l'energia i l'atmosfera.

A Espanya, l'Observatori de la RSC té personalitat jurídica pròpia i està format per 11 organitzacions (ONG, sindicats, associacions de consumidors...). Té com a fites: efectuar un seguiment i valoració de la RSC i divulgar entre els ciutadans i les empreses els seus avantatges, així com subratllar les millors pràctiques efectuades pels agents econòmics i alhora destacar les contràries.

La RSC compensa els errors i males pràctiques fets durant el segle XIX i XX, que encara no s'han eradicat, però sobretot està orientada al segle XXI. Per bé que en aquest terreny encara hi ha més marge per a l'ètica que per a la responsabilitat jurídica, és obvi que amb el temps les normes també s'adaptaran a la nova situació. Igual que el màrqueting i la qualitat no importaven gaire a l'empresa antiga, en unes dècades serà impensable una empresa sense actituds relacionades amb la RSC, un concepte que potser desaparegui en deixar de ser excepció i esdevenir regla. ¶

La UE regularà les emissions dels vols per complir amb el Protocol de Kyoto

Cordin-se els cinturons

» La Comissió Europea ha decidit tirar endavant el procés que ha de portar a la inclusió de tots els vols entre països de la Unió Europea (UE) i dels internacionals que entrin en territori de la UE en l'esquema de reducció d'emissions europeu. Perquè això arribi a bon terme caldrà l'aprovació del Parlament d'Estrasburg i dels governs dels estats membres. Aquesta decisió cal entendre-la en el marc dels compromisos de la UE amb el Protocol de Kyoto, i en cap cas es preveu que s'aprovi abans de final d'any, però podria ser impulsada el 2008. La inclusió efectiva dels vols domèstics europeus i internacionals que s'enlairin o aterrin a la UE seria el 2011 per als primers i el 2012 per als segons.

Tanmateix, queda molt camí per recórrer i algunes incerteses per resoldre. Els Estats Units per exemple, amb un nombre de vols prou significatiu, s'hi han mostrat en contra. És una qüestió de sobirania: Washington no vol sotmetre's a unes normes pensades i dictades per Brussel·les. La postura nord-americana és seguida per altres països, però cap amb tant de pes com els mateixos EUA. Tampoc és clar com afrontaran les companyies aquest repte. Això dependrà del seu estat financer, poc clar en un moment on hi ha cada cop més competència i on el preu del combustible és decisiu. Finalment, es troba el posicionament de l'Organització Internacional de l'Aviació Civil (OACI) i de les com-

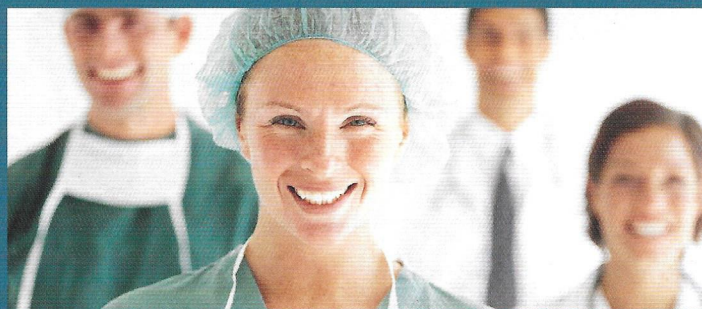

La UE vol reduir les emissions de gasos dels avions

panyies. L'OACI es troba influenciada per la posició americana, mentre que les empreses preferirien un acord mundial sobre el tema i no només europeu. Un membre de la Comissió Europea ha mostrat la seva decisió manifestant que a hores d'ara el consens ja no és una opció. ¶

assegurem els col·legiats

assistència sanitària | indemnització salut
vida | accidents | estalvi | jubilació

Mútua General de Catalunya

Tuset, 5-11 - 08006 Barcelona - Tel. 93 414 36 00 - www.mgc.es

Igualada | Sabadell | Sant Cugat del Vallès | Girona | Lleida | Tarragona | Palma de Mallorca